

ČETRTEK – Tista, ki je zelo ljubila

Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« (Lk 2,33–35)

V tebi, Bog, ni ne velikih ne majhnih dejanj. Vse šteje, ker je vse, kar je, v tebi. Sprejeti majhno pomeni osvoboditi se potrebe po grandioznosti, ki nas zaslužnjuje. Ti si tisti, ki res zmoreš iz majhnega narediti veliko, in v tebi to, kar se nam zdi veliko, postane zanemarljivo. Pomagaj mi uvideti, da je lahko vsako moje dejanje izhodišče za osvobojeni način bivanja, ki se imenuje tvoje kraljestvo.

Zakaj noč, ki se dogaja človeku, ne preneha takoj, ko si zaželim luči?

Menda zato, ker mora človek najprej dozoreti za luč. Zori pa skozi temo.

Noč sama je sinonim za po-trpljenje, ker v sebi nujno zadržuje nekaj, kar je človeku tako dragocenega. Trpljenje. Trpljenje ga – čeprav zveni še tako nenavadno – pravzaprav usposobi za življenje. Kdor začne trpeti, se spomni, da živi. Trpljenje ga odpira življenju. Če pa ga odpira življenju, potem ga rešuje.

Da, noč usposobi človeka, da si želi jutra.

Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar. (Mt 5,23–24)

Sveta Marija, žena vsakdanjosti, morda lahko samo ti razumeš naše življenje, ki je kljub ponavljanju prežeto z mnogimi lepotami. Tudi ti si bila lepa v svojem preprostem življenju, ko so se vanj spuščali žarki Božje milosti in ga razsvetljevali s svojo milino. Sveta Marija, žena vsakdanjosti, pomagaj nam sprejeti to, kar prejemamo v življenju, polno majhnih stvari in odnosov, da bo med opravili in potrpežljivostjo zasijala tiha zarja spodbudne lepote. Sveta Marija, žena vsakdanjosti, osvobodi nas želje po izrednih dogodkih, da bomo sprejeli to, kar smo in imamo, da bodo naši trenutki napolnjeni z veseljem in trdnostjo, ko se bosta v njih srečala zemlja in nebo, tako kot se je v tebi naselila Božja navzočnost po Jezusu in njegovem odrešenjskem daru.

◆ Danes smo se pogovarjali o treh vidikih Marjinega življenja. Trpljenje, mala dejanja in odpuščanje. Kaj ti ostaja? Kaj se te je najbolj dotaknilo? Zapiši si.

◆ Še enkrat preberi Božjo besedo. Kako jo razumeš v luči današnje teme?

◆ Sedaj pa premisli o svojem življenju. Katere so tvoje vsakodnevne obveznosti, ki so ti najtežje? Se ti zdi nesmiselno, da izgubljaš energijo z njimi? Jih postoriš brez ljubezni, celo z jezo? Vendar Bogu nobena podrobnost v naših življenjih ni preveč podrobna. Vse je v njegovih rokah, vsak las nam je preštet. Če ti je neko dolžnost zaupal, ni naključje, ampak ti je prav gotovo potrebna in koristna, čeprav morda tega ne vidiš. Premisli, kako bi lahko tisto, kar ti je najbolj odveč, počel z več ljubezni in v zaupanju, da je tudi ta naloga del Božjega načrta zate. Se zmoreš v tem zaupanju prav za to celo zahvaliti?

◆ Kristjani pogosto zapademo v past, da se nam zdi, da moramo, če zelo verujemo in ljubimo Boga, vsi opravljati izredna dela kot npr. Mati Terezija ali pater Pij. V resnici pa ima vsak edinstveno kombinacijo lastnosti, ki je namenjena izpolnitvi edinstvene poklicanosti, ki jo je vsakomur pripravil Bog. Vsak ima svoje posebno mesto, ki ga nihče ne more nadomestiti, in vsa mesta so v celotnem Božjem načrtu enako pomembna. Božja volja zate je natanko to, kar se ti zgodi vsak dan posebej. Če bi te Bog želel drugače, bi za to poskrbel. Tvoja naloga torej ni, da v želji po dokazovanju in potrditvi posnemaš druge, temveč da to, kar ti Bog vsak dan položi v življenje, živiš z največjo dobroto in ljubeznijo, ki jo zmoreš. Bog noče modelov, on si želi unikate! Živi to, kar si!

◆ Bog od tebe pričakuje le, da boš vsakdanje stvari opravljal z veseljem in ljubeznijo. Ko je bila mala Terezija razglašena za svetnico, je sv. oče rekel: »Navadne reči je delala z izredno ljubeznijo.« Naredi načrt, kako bi lahko sredi svojega vsakdanjega življenja postal večji blagoslov za druge. Zapiši nekaj sklepov. Poprosi za pomoč malo Terezijo, ta svetnica je povsem običajne stvari naredila svete, ker jih je storila z iskreno ljubeznijo in vse darovala Bogu.

◆ Pomisli, kdaj te je razveselilo in ti polepšalo dan kakšno res drobno dejanje ali pozornost. Zapiši si. Premisli, koliko priložnosti imaš v enem samem dnevu, da lepšaš življenje drugih z malenkostmi, ki ostanejo v njihovih srcih. Pomembno je le, da jih storiš z ljubeznijo. In veš kaj, največkrat je prav tisti, ki daje, še bolj obogaten. Ker Bog ljubi veselega darovalca!

◆ Kakšna je razlika med Božjo voljo zame in mojo predstavo o Božji volji zame? Prepoznaš razliko? Se ti kdaj zgodi, da s svojimi predstavami omejuješ Božje delovanje v svojem življenju?

◆ Sveta Marija, žena pod križem, ti dobro poznaš trpljenje, zlasti tisto najhujše, pomagaj nam, da bomo spoznali in sprejeli, da bolečina ni zadnja postaja človeka. Je samo obvezno preddverje, v katerem moramo odložiti nepotrebno prtljago, da bomo kot novi ljudje stopili v nebeško življenje. Nočemo prositi za narkozo, da ga ne bi čutili, ampak da nas bo v vsem prečistilo in bomo s to žrtvijo pomagali še drugim. Sveta Marija, žena pod križem, bodi tudi ob našem umiranju, tako kot si stala ob križu svojega sina. Prosimo te, da s svojo tiho nežnostjo lajšaš vse bolečine našega trpljenja in nam vliješ poguma, da se bo naša volja povsem izročila Očetovemu načrtu. Okrepi nas, da bomo stopali pod križe drugih ljudi in bo še tako tragični križ zacvetel kot pomladno drevo. Sveta Marija, žena pod križem, ki znaš trpeti brez razlogov in spremljati trpljenja ljudi, pomagaj nam sprejeti mnoge trenutke veselja in praznovanja, da bomo mogli ostati zvesti in se ne zlomiti v srečanju z umiranjem. Daj nam razumeti, da smo poklicani k veselju in upanju, poživi naš pogum, da bomo ljubili in s tem približali naše križe Jezusovemu križu, kjer se tema spreminja v svetlobo, ki ne bo zašla.

◆ »Prosil sem za moč ... In Bog mi je dal težave, da me utrdijo. Prosil sem za modrost ... In Bog mi je dal probleme, da jih rešim. Prosil sem za pogum ... In Bog mi je dal nevarnost, da jo premagam. Prosil sem za ljubezen ... In Bog mi je dal ljudi v stiski, da jim pomagam. Prosil sem za usluge ... In Bog mi je dal priložnosti. Nisem dobil nič od tega, kar sem hotel ... Dobil pa sem vse, kar sem potreboval. Moja molitev je bila uslišana.«

Razmisli o tej molitvi. Včasih gre vse narobe in ne razumeš, zakaj se določene stvari dogajajo prav tebi, kajne? Tako težko je zaupati, da je nekaj dobro za nas, ko pa izgleda vse prej kot to. Vendar je Bog zvest in ljubeč. Nikoli te ne bo razočaral in pustil na cedilu. Če ga postaviš na prvo mesto v svojem življenju ti bo vedno dal, kar potrebuješ in kar je dobro zate. To pa ni vedno tisto, kar si v nekem trenutku želiš. Zaupaš?

● Ali nosiš v sebi kakšne zamere do bližnjih – prijateljev in družine? Se ti zdi, da ti je kdo storil krivico, pa mu ne moreš/nočeš odpustiti? Si kdaj razmišljal o tem, da zamera najbolj škodi ravno tebi in ti ne pusti, da bi neobremenjeno zaživel in ljubil? Razmisli o tem in o ozdravljajoči moči odpuščanja ter se v tem tednu potrujdi odpustiti, da boš resnično osvobojen. Je to težko? Saj nisi sam, zmogel boš, če boš zamero izročil Jezusu in ga iskreno prosil za dar odpuščanja.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface.

☝ Duhovni premislek:

Potrebnega je samo malo našega dela, naša revščina, pet ubogih hlebov. Samo malo naše revščine in veliko prostora za Boga. Tako se naredijo velike stvari.

Kajti veliki ljudje, ki so to dejansko tudi bili, sploh niso želeli biti veliki ljudje. Pedru Opeki, mojemu velikemu vzorniku, se je preprosto zasmilil en človek na smetišču in mu je pomagal. Enemu, samo enemu človeku. Tako se vse začne. Tako se vse tudi naredi. Tako, da naredimo eno majhno stvar – z veliko ljubezni. Ne Bog ne ljudje od nas ne pričakujejo čudežev. Res ne. Pričakujejo samo to, česar smo sposobni. In to je ljubezen. Majhen dar, ena minuta v vsakdanjem hitenju, ena beseda sočutja, en človek, do katerega se bom potrudil biti prijazen. Ko se potrudim, čeprav sem že utrujen, ko blagoslavljam, čeprav bi lahko preklinjal, ko molčim, čeprav bi lahko zmerjal. Majhna ljubezen z majhnimi dejanji: tudi z drobtinami lahko Bog nasiti veliko ljudi. Poglejte Pedra Opeko. Za Boga je pet hlebov dovolj. Ljubezen namreč rodi ljubezen. Ker jo Bog blagoslavlja.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface.

31. UT 2016 Tvoj odgovor?

31. UT 2016 Tvoj odgovor?